

**SUNDAY BULLETIN
SUPPLEMENTARY
CHANGEABLE PORTIONS DURING
THE DIVINE LITURGY**

OCTOBER 27, 2013

**THE HOLY MARTYRS NAZARIUS, GERVASIUS, PROTASIUS
AND CELSIUS OF MILAN**

EIGHTEENTH SUNDAY AFTER PENTECOST

SAINTS OF THE DAY

Martyrs Nazarius, Gervasius, Protasius and Celsus (I). Ven. Nicholas Sviatosha, Prince of Chernihiv and Wonderworker of the Near Kyivan Caves (1143). Hieromartyr Silvanus of Gaza (311). St. Parasceva of Thrace (whose relics rest in Iasi, Romania) (XI).

CHANGEABLE PORTIONS OF THE LITURGY

Tropar, Tone 1:

When the stone had been sealed by the Jews, while the soldiers were guarding Your Most Pure Body, You rose on the third day, O Saviour, granting life to the world. Therefore, the Powers of Heaven cried to You, Giver of Life: Glory to Your resurrection, Christ. Glory to Your Kingdom. Glory to Your Divine plan, You Who alone love mankind.

Tropar Holy Fathers, Tone 8:

You are most glorious, O Christ our God. You have established the Holy Fathers as lights on the earth. Through them You have guided us to the true faith. Greatly Compassionate One, glory to You.

Kondak, Tone 1:

As God, You arose from the tomb in glory raising the world with Yourself. Human nature praises You as God for death has vanished. Adam exults, Master. Eve rejoices, for she is freed from bondage and cries out: You, O Christ, are the giver of

СВЯТИХ У ТОЙ ДЕНЬ

Мчч. Назарія, Гервасія, Протасія, Келсія (I). Прп. Миколи Святоші, кн. Чернігівського, Печерського чудотворця, в Ближніх печерах (1143). Мч. Сильвана, пресвітера Газького (IV). Прп. Параскеви Сербської (X) (святі моці її спочивають у м. Іаш, Румунії).

ЗМІННІ ЧАСТИНИ ЛІТУРГІЇ

Тропар, голос 1:

Хоч камінь запечатали юдеї, і воїни стерегли Пречисте Тіло Твоє, воскрес Ти на третій день, Спасе, даруючи світові життя. Ради цього Сили Небесні вzywали до Тебе, Ж и т т я д а в ч е : С л а в а Воскресінню Твоєму, Христе, слава Царству Твоєму, слава Провидінню Твоєму, Єдиний Чоловіколюбче.

Тропар отцям, голос 8:

Препрославлений Ти, Христе Боже наш, що Отців наших, наче світла, на землі поставив і через них до віри істинної нас усіх привів. Многомилостивий, слава Тобі.

Кондак, голос 1:

Воскрес єси, як Бог, із гробу у славі і світ із Собою воскресив, людське єство, як Бога, оспівує Тебе, і смерть шезла. Адам же торжествує, Владико, і Єва нині, з неволі визволяючись, радується, звиваючи: Ти єси Христе, Той, що всім подаєш

resurrection to all.

Glory to the Father and the Son
and to the Holy Spirit.

Kondak, Holy Fathers, Tone 8:

How the Son proceeded from the Father cannot be expressed. He was born of a woman with a two-fold nature. When we see His appearance depicted we do not deny it, but with devotion we honour it in faith. Therefore, the Church gladly holds it as the true faith when we kiss the icon of the Incarnate One.

Both now and ever and unto the ages of ages. Amen.

Theotokion, Tone 6:

O Protection of Christians that cannot be put to shame, unchanging mediation unto the Creator, do not despise the suppliant voices of sinners, but be quick to come to our aid, O Good One, who in faith cry out to you: hasten to intercession and come quickly to make supplication, for You, O Theotokos, always protect those who honour you.

Prokeimen, Tone 1:

Let Your mercy, Lord, be upon us as we have put our hope in You.

Verse: Rejoice in the Lord, you righteous. Praise befits the upright.

EPISTLE LESSON

2 Corinthians 9:6-11

But this *I say*: He who sows sparingly will also reap sparingly, and he who sows bountifully will also reap bountifully. *So let* each one *give* as he purposes in his

воскресіння.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак отцям, голос 8:

Із Отця несказанно возсіявши Син, з жони родився— подвійний єством. Його видячи, не відрікаємося виду зображення, але його, благочесно написавши, вірно почитаємо. І ради того Церква, держачи істинну віру, цілує ікону вочоловічення Христового.

І нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

Богородичний, голос 6:

Заступнице християн непостидная, посередництво до Творця незмінная, не зневаж благальні голоси грішників, але поспішися, як Благая, на поміч нам, що з вірою звиваємо до Тебе: поспішися на молитву і скоро прийди на благання, бо Ти заступаєшся завжди за тих, що почитають Тебе, Богородице.

Прокимен, голос 1:

Милість Твоя, Господи, хай буде над нами, бо уповаємо на Тебе.

Стих: Радуйтеся, праведні, в Господі, праведним належиться похвала!

НАУКА З АПОСТОЛА

2 Коринтян 9:6-11

А до цього кажу: Хто скупо сіє, той скупо й жатиме, а хто сіє щедро, той щедро й жатиме! Нехай кожен дає, як серце йому призволяє, не в смутку й не з

heart, not grudgingly or of necessity; for God loves a cheerful giver. And God is able to make all grace abound toward you, that you, always having all sufficiency in all *things*, may have an abundance for every good work. As it is written: "He has dispersed abroad, He has given to the poor; His righteousness endures forever." Now may He who supplies seed to the sower, and bread for food, supply and multiply the seed you have *sown* and increase the fruits of your righteousness, while *you are* enriched in everything for all liberality, which causes thanksgiving through us to God.

Hebrews 13:7-16

Remember those who rule over you, who have spoken the word of God to you, whose faith follow, considering the outcome of *their* conduct. Jesus Christ is the same yesterday, today, and forever. Do not be carried about with various and strange doctrines. For *it is* good that the heart be established by grace, not with foods which have not profited those who have been occupied with them. We have an altar from which those who serve the tabernacle have no right to eat. For the bodies of those animals, whose blood is brought into the sanctuary by the high priest for sin, are burned outside the camp. Therefore Jesus also, that He might sanctify the people with His own blood, suffered outside the gate. Therefore let us go forth to Him, outside the camp, bearing His reproach. For here we have no continuing city, but we seek the one to come. Therefore by Him let

примусу, бо Бог любить того, хто з радістю дає! А Бог має силу всякою благодаттю вас збагатити, щоб ви, мавши завжди в усьому всілякий достаток, збагачувалися всяким добрим учинком, як написано: Розсипав та вбогим роздав, Його справедливість триває навіки! А Той, Хто насіння дає сіячеві та хліб на поживу, нехай дасть і примножить ваше насіння, і нехай Він зростить плоди праведности вашої, щоб усім ви збагачувалися на всіляку щирість, яка через нас чинить Богові дяку.

Євреїв 13:7-16

Спогадуйте наставників ваших, що вам говорили Слово Боже; і, дивлячися на кінець їхнього життя, переймайте їхню віру. Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий! Не захоплюйтеся всілякими та чужими науками. Бо річ добра зміцняти серця благодаттю, а не стравами, що користи від них не одержали ті, хто за ними ходив. Маємо жертівника, що від нього годуватися права не мають ті, хто скинії служить, бо котрих звірят кров первосвященик уносить до святині за гріхи, тих м'ясо палиться поза табором, тому то Ісус, щоб кров'ю Своєю людей освятити, постраждав поза брамою. Тож виходьмо до Нього поза табір, і наругу Його понесімо, бо постійного міста не маємо тут, а шукаємо майбутнього! Отож,

us continually offer the sacrifice of praise to God, that is, the fruit of *our* lips, giving thanks to His name. But do not forget to do good and to share, for with such sacrifices God is well pleased.

Alleluia Verses, Tone 1:

God gives me retribution and subdues people under me.

Verse: He magnifies the salvation of the king and deals mercifully with His anointed, with David and his seed forever.

Alleluia, Holy Fathers, Tone 1:

The Lord, the God of gods, has spoken and summoned the earth from the rising of the sun to its setting.

GOSPEL LESSON

Luke 8:5-15

A sower went out to sow his seed. And as he sowed, some fell by the wayside; and it was trampled down, and the birds of the air devoured it. Some fell on rock; and as soon as it sprang up, it withered away because it lacked moisture. And some fell among thorns, and the thorns sprang up with it and choked it. But others fell on good ground, sprang up, and yielded a crop a hundredfold." When He had said these things He cried, "He who has ears to hear, let him hear!" Then His disciples asked Him, saying, "What does this parable mean?" And He said, "To you it has been given to know the mysteries of the kingdom of God, but to the rest *it is given* in parables, that 'Seeing they may not see, and hearing they may not understand.' Now the parable is this: The seed is the word of God. Those by the wayside are the ones who hear; then the devil

завжди приносимо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що Ім'я Його славлять. Не забувайте ж і про добродійність та спільність, бо жертви такі вгодні Богові.

Алилуя, голос 1:

Бог відплату дає за мене, і покорив мені народи.

Стих: Він величає спасіння Свого царя, і творить милість помазанникові Давиду і родові його довіку.

Алилуя отцям, голос 1:

Бог богів, Господь промовив і призвав землю від сходу сонця до заходу.

НАУКА З ЄВАНГЕЛІЇ

Луки 8:5-15

Ось вийшов сіяч, щоб посіяти зерно своє. І, як сіяв, упало одне край дороги, і було повитоптуване, а птахи небесні його повидзьобували. Друге ж упало на ґрунт кам'янистий, і, зійшовши, усохло, не мало бо вогкості. А інше упало між терен, і вигнався терен, і його поглинув. Інше ж упало на добру землю, і, зійшовши, уродило стократно. Це сказавши, закликав: Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає. Запитали ж Його Його учні, говорячи: Що визначає ця притча? А Він відказав: Вам дано пізнати таємниці Божого Царства, а іншим у притчах, щоб дивились вони і не бачили, слухали і не розуміли. Ось що означає ця притча: Зерно це Боже Слово. А котрі край дороги, це ті, хто слухає, але потім приходиться диявол, і

comes and takes away the word out of their hearts, lest they should believe and be saved. But the ones on the rock *are those* who, when they hear, receive the word with joy; and these have no root, who believe for a while and in time of temptation fall away. Now the ones *that* fell among thorns are those who, when they have heard, go out and are choked with cares, riches, and pleasures of life, and bring no fruit to maturity. But the ones *that* fell on the good ground are those who, having heard the word with a noble and good heart, keep it and bear fruit with patience.

John 17:1-13

Jesus spoke these words, lifted up His eyes to heaven, and said: "Father, the hour has come. Glorify Your Son, that Your Son also may glorify You, as You have given Him authority over all flesh, that He should give eternal life to as many as You have given Him. And this is eternal life, that they may know You, the only true God, and Jesus Christ whom You have sent. I have glorified You on the earth. I have finished the work which You have given Me to do. And now, O Father, glorify Me together with Yourself, with the glory which I had with You before the world was. I have manifested Your name to the men whom You have given Me out of the world. They were Yours, You gave them to Me, and they have kept Your word. Now they have known that all things which You have given Me are from You. For I have given to them the words which You have given Me; and they have received *them*, and have known surely that I came forth from You; and they have

забирає слово з їхнього серця, щоб не ввірували й не спаслися вони. А що на кам'янистому ґрунті, це ті, хто тільки почує, то слово приймає з радістю; та кореня не мають вони, вірують дочасно, і за час випробовування відпадають. А що впало між терен, це ті, хто слухає слово, але, ходячи, бувають придушені клопотами, та багатством, та життєвими розкошами, і плоду вони не дають. А те, що на добрій землі, це оті, хто як слово почує, береже його в щирому й доброму серці, і плід приносять вони в терпеливості.

Іоана 17:1-13

По мові оцій Ісус очі Свої звів до неба й промовив: Прийшла, Отче, година, прослав Сина Свого, щоб і Син Твій прославив Тебе, бо Ти дав Йому владу над тілом усяким, щоб Він дав життя вічне всім їм, яких дав Ти Йому. Життя ж вічне це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його. Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати. І тепер прослав, Отче, Мене Сам у Себе тією славою, яку в Тебе Я мав, поки світ не постав. Я Ім'я Твоє виявив людям, що Мені Ти із світу їх дав. Твоїми були вони, і Ти дав їх Мені, і вони зберегли Твоє слово. Тепер пізнали вони, що все те, що Ти Мені дав, від Тебе походить, бо слова, що дав Ти Мені, Я їм передав, і вони прийняли й зрозуміли правдиво, що Я

believed that You sent Me. I pray for them. I do not pray for the world but for those whom You have given Me, for they are Yours. And all Mine are Yours, and Yours are Mine, and I am glorified in them. Now I am no longer in the world, but these are in the world, and I come to You. Holy Father, keep through Your name those whom You have given Me, that they may be one as *We are*. While I was with them in the world, I kept them in Your name. Those whom You gave Me I have kept; and none of them is lost except the son of perdition, that the Scripture might be fulfilled. But now I come to You, and these things I speak in the world, that they may have My joy fulfilled in themselves.

Communion Hymn:

Praise the Lord from the heavens,
praise Him in the highest.

Communion Holy Fathers Hymn: Rejoice in the Lord, you righteous, praise befits the upright. Alleluia, alleluia, alleluia.

вийшов від Тебе, і ввірували, що послав Ти Мене. Я благаю за них. Не за світ Я благаю, а за тих, кого дав Ти Мені, Твої бо вони! Усе бо Моє то Твоє, а Твоє то Моє, і прославивсь Я в них. І не на світі вже Я, а вони ще на світі, а Я йду до Тебе. Святий Отче, заховай в Ім'я Своє їх, яких дав Ти Мені, щоб як Ми, єдине були! Коли з ними на світі Я був, Я беріг їх у Ймення Твоє, тих, що дав Ти Мені, і зберіг, і ніхто з них не згинув, крім призначеного на загибіль, щоб збулося Писання. Тепер же до Тебе Я йду, але це говорю Я на світі, щоб мали вони в собі радість Мою досконалу.

Причасний:

Хвалить Господа з небес, хвалить Його в вишніх.

Причасний отцям:

Радуйтеся, праведні, в Господі, праведним належить ся похвала. Алилуя, алилуя, алилуя.

THE HOLY MARTYRS NAZARIUS, GERVASIUS, PROTASIUS AND CELSIUS OF MILAN

The Holy Martyrs Nazarius, Gervasius, Protasius and Celsius of Milan suffered during the reign of the emperor Nero (54-68). St Nazarius (son of the Christian Perpetua and the Jew Africanus) was born at Rome and was baptized by Bishop Linus. From his youth Nazarius decided to devote his life to preaching Christ and to aid wandering Christians. With this intent he left Rome and arrived in Mediolanum (Milan).

St Nazarius met Protasius and Gervasius when he was visiting Christians in the Mediolanum prison. He so loved the twins that he wanted to suffer and die with them.

The ruler heard that he was visiting the prisoners, so he had St Nazarius beaten with rods, then driven from the city.

St Nazarius proceeded to Gaul (modern France), and there he successfully preached Christianity and converted many pagans. In the city of Kimel he baptized Celsius, the son of a Christian woman who entrusted her child to the saint. Nazarius raised the boy in piety, and acquired a faithful disciple and co-worker in his missionary labors.

The pagans threw the saints to wild animals to be eaten, but the beasts would not touch them. Afterwards, they tried to drown the martyrs in the sea, but they walked upon the water as if on dry land. The soldiers who carried out the orders were so amazed that they themselves accepted Christianity and released the holy martyrs.

Sts Nazarius and Celsius went to Milan and visited Gervasius and Protasius in prison. For this, they were brought before Nero, who ordered that Sts Nazarius and Celsius be beheaded. Soon after this the holy brothers Gervasius and Protasius were also executed. The relics of all four martyrs were stolen by a Christian named Philip, and were buried in his house.

